

Intrèpid i lleial

La història. Territori del Yukon, Canadà, 1900. Les peripècies del gos-llop Colmillo Blanco, que des de cadell es veu abocat a aventures que el trauran fora del seu habitat natural, al servei dels homes blancs.

Les formes. Jack London va publicar la seva novel·la 'White Fang' (Ullal Blanc) en 1906, i el cinema no ha parat de convertir-la en pel·lícula d'aventures. Ara, ens arriba 'Colmillo Blanco' (Croc-Blanc), inspirat film d'animació coproduït per francesos, luxemburguesos i yanquis que fan de l'intel·ligent gos-llop l'autèntic heroi, intrèpid i lleial, malgrat els avatars llastimosos als que fa front. El cineasta luxemburguès d'origen espanyol Alexandre Espigares (1974) conserva i preserva l'esperit èpic i salvatge del relat original, tot adaptant-lo a la sensibilitat ecologista actual. L'estil del traç amb que es defineixen els personatges i els paratges, remet al naturalisme fotogràfic primitiu, endurint-ne els trets i les expressions amb un acusat contrast. Fins a tal punt, que dubtes sobre si l'animador ha retocat, amb la paleta de colors i línies, les fotografies de l'època. Tot això i més, al servei del drama-

tisme de les aventures protagonitzades pel coratjós gos-llop, i dels canvis de mala sort o fortuna que el persegueixen. Així, 'Colmillo Blanco' t'immergeix de ple en el sempre cru debat entre Naturalesa i Civilització. Clar que, per fer una truita, cal trencar els ous. Mentrestant, les vicissituds que viu el gos salvatge de cella blanca i bruna, van fent camí agraït. El guionista Philippe Lloret, hàbil ell, ens retrotrau als anys d'infantesa del cadell, emmarat i gelós, que ens explica el perquè de la nostàlgia, de la crida del bosc, quan el dilema animal, genuí, bascularà entre la fidelitat i la identitat. A destacar, també, l'ull i l'oïda, el ritme narratiu i transicions emotives subratlla-

des per la incidental música de Bruno Coulais.

El fons. Qui ajuda, s'ajuda. Solidaritat és la paraula.

La imatge. El gos-llop Colmillo Blanco, contemplant la vall del Yukon al costat del xèrif Weedon Scott.

La frase. 'Tal vez algun dia me devuelvas el favor', deixa anar Weedon. O dit d'altra forma: tal faràs, tal trobaràs.

La recomanació. Vetllada ideal per a famílies unides, tant sí com no, i dels més granadets als més tendres.

Colmillo blanco

Director: Alexandre Espigares.
Guió: Philippe Lloret. **Música:** Bruno Coulais.
Producció: Big Beach. França-Luxemburg-USA, 2018. 88'. JCA Apicat.